

[Sundhedsministeren]

forbindelse med mødevirksomhed kan genere andre mennesker ved sin tobaksrygning, og det er dét, der er baggrunden for det hele. Derfor synes jeg, at det eksempel mildest talt var misvisende.

Det synes jeg også eksemplet med forbud imod trafik var. Det blev jo nærmest fremstillet på en måde, som om dette her kunne sammenholdes med, at man indførte et forbud mod biltrafik. Jamen der er jo netop ikke tale om, at vi laver forbud mod tobaksrygning. Også på trafikområdet laver vi faktisk regler. Vi laver regler for udstødning, vi laver regler for hastighed, og vi laver regler for, hvor mange genstande man må nyde, inden man skal ud at køre bil. Så på det område – på vejene – er der faktisk fastlagt ganske gode regler, hvor man prøver at beskytte andre mennesker imod handlinger, som nogle enkelte mennesker, nogle trafikanter ellers måtte foretage sig. Så der kan i virkeligheden paralleliseres ganske fornuftigt til trafikken, men blot ikke på den måde, hr. Arne Melchior gjorde det. Det har ikke noget med forbud mod trafik at gøre, men det har noget med trafikregulering og trafikregler at gøre. Det er præcis også dét, vi laver her.

Så gjorde hr. Arne Melchior et stort nummer ud af noget, der foregik under en debat om forebyggelse her i Folketinget den 11. maj, og jeg er nødt til at skuffe hr. Arne Melchior. Der er ikke fugls føde på den sag. Hr. Arne Melchior spurgte mig dengang, om der var et forbud på vej mod tobaksrygning. Dertil svarede jeg: Nej, der er ikke noget forbud på vej mod tobaksrygning; det kan godt være, der kommer nogle rygeregler. Og det er så dét, der her er fastlagt, og dét, der her er fremlagt som et forslag fra regeringen.

Dette også sagt til fru Karen Højte Jensen – et forslag fra regeringen. Naturligvis er det dét. Det er ikke sundhedsministerens forslag. Et lovforslag, der fremsættes af en minister, fremsættes altid på regeringens vegne, og det gælder naturligvis også i dette tilfælde.

Ellers vil jeg sige to ting som afslutning på dette her. Den ene er, at vi jo skal se dette i sammenhæng med de andre initiativer, som regeringen har taget og agter at tage med hensyn til tobaksrygning. Det vil i høj grad gå ud på en oplysningsindsats. Både i år og næste år vil der blive sat øgede midler af til en oplysningsvirksomhed, ikke mindst i forhold til de unge, og

også i forhold til gravide og de problemer, det klart giver, hvis gravide har et stort tobaksforbrug.

Vi har jo også planer om, som jeg tidligere har annonceret, at forsøge at gøre 1995 til et, skal vi kalde det rygeafvænningsår, hvor vi sammen med Hjerteforeningen, Kræftens Bekæmpelse, Astma- og Allergiforbundet og andre forbund, der interesserer sig for disse områder, vil prøve at skabe nogle særlige muligheder, der kan støtte folk, der ønsker at holde op med at ryge. Det håber jeg vi får mulighed for at gennemføre i 1995. Det tror jeg kan være et udmærket initiativ, også hvad angår forebyggelse af yderligere skader i forhold til tobaksrygning.

Jeg må til slut sige, at jeg er meget glad for det flertal, der ved denne første behandling ser ud til at tegne sig for gennemførelsen af dette lovforslag. Jeg glæder mig til den debat, vi kan få i løbet af sommeren om dette, og jeg synes, vi har fremsat et ganske afbalanceret forslag i forhold til dette vigtige emne.

(Kort bemærkning).

Jan Kópke Christensen (FP):

Ja, så må vi jo se, hvordan flertallet er efter sommeren, hvis der skulle have været et folketingsvalg i mellemtiden. Det er spændende.

Grunden til, at jeg går herop, er, at ministeren slyngede ud, at jeg gang på gang i denne sal har himlet op om alle de her uretfærdigheder, der er med hensyn til ventelistepatienter. Jeg vil sige til ministeren, at det har jeg da, ligesom ministeren selv har gjort det, også i den tidligere regerings tid. Da ministeren var i opposition, hørte vi gang på gang fra den nuværende minister, hvor uhyggelige tilstandene var på ventelisteområdet.

Det er så deprimerende gang på gang at opleve, at når et medlem af Tinget pludselig bliver minister, bliver grundholdningen en helt anden; så skal der tid til, så kan man ikke bare lave det fra dag til dag. Når man læser referaterne fra Folketinget her, kunne det tidligere – i hvert fald efter den nuværende ministerens mening – gå meget, meget hurtigere. Men så snart man selv sidder i ministerstolen, er det åbenbart svært at komme igennem med tingene.

Når jeg argumenterer og sammenligner dette lovforslag med lovforslaget om ventelister-